

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 20 listopada 2019 r.

DIH-4.709.30.2019.BP

DECYZJA DIH-IV-15/2109

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930, z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z 20 września 2019 r. (sygnatura: KH.8361.108.2019/42DEC/19), na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 18 000 zł (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy złotych) z tytułu osiemnastego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z 20 maja 2019 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach, zwany dalej również „*Śląskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „*Stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo Strona odebrała 23 maja 2019 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 4 czerwca 2019 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego WIIH, w sklepie „Biedronka”, mieszczącym się w Bytomiu przy ul. Pomorskiej 2A, należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 352 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając:

- brak uwidocznionych cen w przypadku 4 partii produktów,
- brak uwidocznionych cen jednostkowych w przypadku 31 partii produktów, co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 i 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.
- błędne wyliczenie ceny jednostkowej środka spożywczego w stanie stałym znajdującego się w środku płynnym, co stanowi wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 4 i 6 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 4 czerwca 2018 r. (nr akt kontroli: KH.8361.108.2019).

W okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy, organ ujawnił siedemnaście przypadków naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach:

1. 2 - 4 lipca 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach produktów (sprawa KH-D-Cz.8361.16.2018) – decyzją z 5 października 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 25.000,00 zł,
2. 16 lipca 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach produktów (sprawa KH.8361.156.2018) – decyzją z 23 października 2018 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 20.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-III/4/2019 z 18 stycznia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
3. 6 – 11 września 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH-D-Cz.8361.64.2018) – decyzją z 2 grudnia 2018 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 30.000 zł,
4. 25 – 27 września 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH-D-Cz.8361.21.2018) – decyzją z 27 grudnia 2018 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 28.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-1/13/2019 z 18 lutego 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
5. 4 października 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.211.2018) – decyzją z 2 stycznia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł,
6. 17 października 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.220.2018) – decyzją z 2 stycznia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 25.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-1/15/2019 z 26 lutego 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
7. 18 - 19 października 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.221.2018) – decyzją z 14 lutego 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 30.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-1/22/2019 z 15 kwietnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,

8. 6 - 7 listopada 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.231.2018) – decyzją z 15 lutego 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 21.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-1/24/2019 z 17 kwietnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
9. 15 - 16 listopada 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.240.2018) – decyzją z 15 lutego 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 20.000 zł,
10. 10 - 11 grudnia 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach produktów (sprawa KH.8361.259.2018) – decyzją z 7 marca 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 36.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-1/29/2019 z 8 maja 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
11. 18 - 20 grudnia 2018 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-Cz.8361.91.2019) – decyzją z 19 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-1/40/2019 z 11 czerwca 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
12. 4 - 8 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-Cz.8361.1.2019) – decyzją z 24 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-1/43/2019 z 12 czerwca 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
13. 22 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach produktów (sprawa KH.8361.12.2019) – decyzją z 25 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 10.000 zł.
14. 23 - 24 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.13.2019) – decyzją z 26 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 18.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-III/27/2019 z 5 sierpnia 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
15. 24 stycznia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.14.2019) – decyzją z 29 kwietnia 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 11.000 zł. Decyzją Prezesa UOKiK nr DIH-4/22/2019 z 16 lipca 2019 r. zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy,
16. 2 - 8 kwietnia 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych produktów (sprawa KŻ-D-B.8361.15.2019) – decyzją z 9 lipca 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 40.000 zł.
17. 31 maja 2019 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych produktów (sprawa KH.8361.105.2019) – decyzją z 2 września 2019 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 3.000 zł.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 21 sierpnia 2019 r., Śląski WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu kolejnego – osiemnastego – naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia,

w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, Strona została pouczone również o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z 20 września 2019 r. (sygnatura: KH.8361.108.2019/42DEC/19), Śląski WIIH nałożył na w/w przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 25.000 zł (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu osiemnastego naruszenia obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja została odebrana w dniu 25 września 2019 r.

Pismem z 8 października 2019 r. (data stempla 8 października 2019 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od w/w decyzji, wnosząc o uchylenie jej w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Skarżonej decyzji Strona zarzuciła naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

- 1) art. 77 § 1, art. 7 oraz art. 80 kpa poprzez niezebrań i nierozpatrzenie w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego tj. nieuwzględnienie działań Strony w innych przypadkach kontroli (o których Organ był informowany pisemnie po kontrolach w innych sklepach), które to okoliczności mają znaczenie przy stosowaniu kryteriów ustalania wysokości kary pieniężnej, o których mowa w art. 6 ust.3 ustawy, w szczególności kryterium dotychczasowej działalności przedsiębiorcy,
- 2) art. 10 § 1 kpa oraz art. 81 kpa poprzez niezawiadomienie Strony o zebraniu materiału dowodowego i możliwości składania wniosków przed wydaniem decyzji, co uniemożliwiło Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz składanie wniosków dowodowych,
- 3) art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i usług poprzez brak właściwej oceny dotychczasowej działalności w wyniku:
 - nieuwzględnienia jego zachowań każdorazowo w przypadkach stwierdzonych nieprawidłowości w innych sklepach, w szczególności czynności jakie są podejmowane w celu usunięcia nieprawidłowości i zapobieżenia występowaniu ich w przyszłości,
 - stosowania przy dotychczasowej działalności przedsiębiorcy wyłącznie jednego kryterium tj. liczby kontroli wykazujących naruszenia z całego województwa śląskiego z pominięciem innych okoliczności, które mają znaczenie przy dokonywaniu w/w oceny.

Strona wniosła o:

- 1) uchylenie decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, ewentualnie

- 2) uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez orzeczenie kary w niższej wysokości, ewentualnie
- 3) uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Śląskiemu WIIH.

Pismem z 23 października 2019 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40 000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należącej do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie placówce handlowej, stwierdzono nieprawidłowości w informowaniu o cenach i cenach jednostkowych, tj:

- brak uwidocznionych cen w przypadku 4 partii produktów,
- brak uwidocznionych cen jednostkowych w przypadku 31 partii produktów,
- błędne wyliczenie ceny jednostkowej 1 środka spożywczego w stanie stałym znajdującego się w środku płynnym,

spośród 352 poddanych ocenie, co było, jak stwierdził Śląski WIIH, osiemnastym w okresie 12 miesięcy naruszeniem przez stronę obowiązujących przepisów w zakresie uwidaczniania cen.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Śląski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 25 000 zł na w/w przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Strona zarzuca naruszenie art. 10 § 1 kpa oraz art. 81 kpa poprzez brak zawiadomienia o zebraniu materiału dowodowego i możliwości składania wniosków dowodowych, co uniemożliwiło Stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz składanie wniosków dowodowych.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, Organ zwraca uwagę, że Śląski WIIH pismem z dnia 21 sierpnia 2019 r. zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podst. art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach. W pkt 1 pouczenia przedmiotowego pisma zawarta jest informacja że na podstawie art. 10 § 1 Kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w postępowaniu tj. zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszania żądań, zaś skorzystanie z wyżej wskazanego prawa powinno nastąpić w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego zawiadomienia. Przedmiotowe pismo zostało odebrane przez Stronę w dniu 26 sierpnia 2019 r. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa, co zostało wyraźnie stwierdzone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji: „*Jednocześnie Strona została poinformowana o przysługującym jej na mocy art. 10 kpa uprawnieniu do czynnego uczestnictwa w postępowaniu administracyjnym, z którego to prawa nie skorzystała.*” (str. 2 decyzji). Biorąc powyższe pod uwagę przedmiotowy zarzut należy uznać za bezzasadny.

Strona zarzuca naruszenie przepisów postępowania tj. art. 7, art. 77 i art. 80 kpa poprzez nierozważenie w sposób wszechstronny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i pominięcie tych okoliczności, które mają znaczenie przy stosowaniu kryteriów wskazanych w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach. Wg. Strony, organ I instancji badając przesłankę dotychczasowej działalności uwzględnił jedynie liczbę stwierdzonych uprzednio naruszeń obowiązków. Organ nie wziął natomiast pod uwagę:

- 1) dotychczasowych działań i środków naprawczych wdrażanych po innych kontrolach w sklepach prowadzonych przez przedsiębiorcę,
- 2) specyfiki prowadzonej przez Stronę działalności wyrażającej się w tym, że każdy sklep mimo, że zgodnie ze standardami obowiązującymi w firmie, to jednak jest w dużej mierze zarządzany samodzielnie, w związku z czym, stosowanie wprost do ustalania wysokości kary za nieprawidłowości w danym sklepie kryterium ilości kontroli wykazujących nieprawidłowości w innych sklepach w okresie 12 miesięcy od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy jest nieadekwatne do zakresu kontroli i powoduje nieuzasadnione w ocenie Strony zwiększenie sankcji administracyjnej w oparciu o wyniki kontroli niedotyczących tego sklepu, który jest objęty kontrolą.

Odnosząc się do przedmiotowego zarzutu, Prezes UOKiK zwraca przede wszystkim uwagę, że nakładając karę pieniężną za naruszenie obowiązku informowania o cenach, organ opiera się na przesłankach wymiaru kary zawartych w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, co wyklucza bezpodstawność i dowolność w wymiarze kary. Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie ze stosowanym pomocniczo art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „dyrektywą 98/6/WE”¹, kary pieniężne za naruszenie obowiązku informowania konsumentów o cenie oferowanych produktów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, co również zostało uwzględnione przez organ I instancji.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej bierze się m.in. pod uwagę stopień naruszenia obowiązków. Przy rozpatrywaniu przedmiotowej przesłanki należy odwołać się do art. 4 ust. 1 w/w ustawy, zgodnie z którym, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Cena należy do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy, zaś cena jednostkowa jest z kolei podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego itp. W świetle powyższego, brak uwidocznienia cen, pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. Z kolei, brak cen jednostkowych, uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, należy zauważyć, iż naruszenia polegające na braku cen stwierdzono w przypadku 36 produktów na 352 produktów zbadanych, a więc 10,22%. W świetle powyższego, należy więc uznać, że stopień naruszenia jest znaczny.

¹ dyrektywa 98/6/WE została wdrożona do polskiego prawodawstwa przepisami ustawy o informowaniu o cenach

Kolejną przesłanką wymiaru kary, jest dotychczasowa działalność podmiotu działającego na rynku. Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od dnia pierwszej kontroli, włączywszy kontrolę której ustalenia stanowią podstawę do wszczęcia przedmiotowego postępowania, po raz osiemnasty naruszył przepisy o uwidacznianiu cen. Nie można więc zgodzić się ze Stroną, że organ nie wziął pod uwagę działań naprawczych, ponieważ ustalenia siedemnastu kontroli, jednoznacznie wskazują, że działania naprawcze, o ile były podejmowane, to nie przyniosły żadnych efektów. Istotnym jest tu również fakt, że kontrole we wszystkich w/w przypadkach poprzedzone były zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Strona miała więc możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli, tym bardziej, że działalność gospodarczą prowadzi od grudnia 2004 roku, a więc należy założyć, że Stronie znany jest obowiązek uwidaczniania cen wynikający obecnie z ustawy o informowaniu o cenach. Tymczasem fakt, iż w okresie 12 miesięcy poprzedzających przedmiotowe naruszenie, stwierdzono siedemnaście naruszeń w zakresie informowania o cenach, jednoznacznie wskazuje, że Strona nie przywiązuje należytej wagi do wykonywania obowiązków nałożonych na nią przedmiotową ustawą.

Nie sposób przy tym zgodzić się z zarzutem Strony, że stosowanie do ustalania wysokości kary za nieprawidłowości w danym sklepie kryterium ilości kontroli wykazujących nieprawidłowości w innych sklepach jest nieadekwatne do zakresu kontroli. Organ zwraca uwagę, że brzmienie art. 6 ustawy o informowaniu o cenach wyraźnie odnosi się do naruszenia, którego dopuszcza się przedsiębiorca. Jest to więc jedyne kryterium podmiotowe zawarte w tym przepisie. Kontrolowany sklep nie jest odrębnym podmiotem gospodarczym, a tym samym, nie jest możliwe zawężenie odpowiedzialności przedsiębiorcy za naruszenie przepisów w/w ustawy tylko do konkretnej placówki handlowej. Co więcej, Organ zwraca uwagę, że Strona sama podkreśliła w odwołaniu, że każdy sklep jest zarządzany zgodnie ze standardami obowiązującymi w firmie – należy założyć, że ze względu na długi okres funkcjonowania na rynku, takim standardem jest przestrzeganie obowiązków w zakresie uwidaczniania cen.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się także wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy. Zgodnie z oświadczeniem Strony z 4 października 2018 r. należy ona do kategorii pozostałych przedsiębiorców, w związku z czym wzięto pod uwagę okoliczność, że udział Strony w obrocie rynkowym jest znaczny.

Prezes UOKiK, stoi również na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia kary. Mianowicie, zgodnie z art. 189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie

skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, ponieważ brak cen jest naruszeniem interesów konsumentów w zakresie ich prawa do informacji. Z kolei ewentualne usunięcie naruszenia prawa nie spełni celów kary, mającej nie tylko funkcję dyscyplinującą – represyjną, ale też i prewencyjną. Organ I instancji słusznie przy tym zauważył, że istotną okolicznością, której nie można pominąć, jest fakt wielokrotnego wystąpienia nieprawidłowości skutkujących podwyższaniem wymiaru kary, co oznacza tylko że funkcja prewencyjna kary nie została spełniona. Należy więc stwierdzić, że, organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa.

Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 KPA, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że powtarzające się naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie pozwalają na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara w wysokości 18 000 zł jest proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. pełnomocnik Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, adres do doręczeń: Centrum Dystrybucyjne, ul. Szyb Walenty 10, 41-700 Ruda Śląska
2. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a